

HGGunnink gehouden te Assen, 30.08.2020

Votum + zegengroet

Gezang 18

Gebed

Psalm 116:1,2,3

Lezen Exodus 20:1-2
1 Petrus 2:1-17

Psalm 116:4,5,6

Tekst **ZONDAG 32**

Bediening van het Woord

Psalm 116:7,8,9,10

ApGelBel

Psalm 86:1,2,3,4

Gebed

Psalm 86:5,6,7

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

En, hoe was de vakantie?

Ja, toen was je vrij ván school, en vrij ván het werk, vrij ván al die vaste tijden.

Wij kennen die uitdrukking wel: 'vrij zijn ván...'

Je bent bij de dokter geweest, en die zegt, 'nee, echt niet, er is niks aan de hand, helemaal niks aan de hand.' En je bent vrij van angst.

En wij zijn vrijgemaakt, **vrij van** onschriftuurlijke besluiten, **vrij van** -dat is een kwestie om het altijd weer te worden, gereformeerd-, om altijd weer vrij te worden ván dwalingen en onzuivere leer.

Het is zo'n vaste uitdrukking, denk ook maar aan ZONDAG 1, **vrij van** de macht van de duivel. De duivel heeft het niet over je te zeggen.

We zijn nu toe, -en ik weet niet of het u net opgevallen is bij het lezen van ZONDAG 32-, we zijn nu toe aan het derde onderdeel van de Catechismus.

We hebben gehad, hoe groot onze ellende is.

We hebben gehad, dat wonder van de verlossing!

En nu komen we dus toe aan het **gevolg** daarvan, en het **vervolg** daarop.

Ook dat stukje geloofskennis, denk maar even aan Vraag en Antwoord 2 van de Catechismus, wat heb je nodig om te weten dat je in het geloof zalig zult leven en sterven?

Dan moet je dus weten van die grote ellende.

En je moet weten van die verlossing.
En je moet weten van waar het nú over begint.

En nú begint het over, je bent vrij vóór.
Na dat vrij ván, nu het vrij vóór.

Zo wil ik u vanmiddag het Woord van de Heere, uw God, laten horen:

Christus heeft ons vrijgemaakt, bevrijd vóór het dienen van God,
een dienen 1) in verband met boven
2) in verband met binnen
3) in verband met buiten

1) Voordat ik daar verder op inga, even een opmerking iets terzijde van het hele gebeuren.

Het gaat over, we hebben gelezen uit 1 Petrus 2:1-17, maar die hele brief van Petrus, die eerste brief vooral, die heeft alles te maken met ZONDAG 32.

Want als je die eens achter mekaar door zou lezen, dan kom je erachter dat hoofdstuk 1 tot en met vers 12, dat gaat over de **basis** van de bevrijding. Dat heeft alles te maken met die wonderlijke goedheid van God. Dat heeft te maken met het nieuwe leven, met de vreugde die het verstand te boven gaat.

En dan schrijft Petrus verder in hoofdstuk 1:13 - 2:10, **hoe** je vrij bent.

En wel, als geméente van Christus.

Dan benadrukt hij vooral dat punt van, 'wees dan ook levende stenen.'

En, 'je bent er voor uitgekozen om Gods grote daden te verkondigen.'

En dan, eigenlijk de hele rest van die brief, die gaat er over: en hoe leef je nu, vrijgemaakt, vrij, in de sámenleving.

Want elk kerklid is lid van de gemeente, maar hoort ook bij die veel bredere samenleving. Je hebt burenen, je hebt mensen om je heen, je hebt collega's op je werk.

Hoe leef je daar nu 'vrij'.

in die samenleving die vaak niet zo geweldig veel wil weten van het volgen van Christus.

Dat heb je dus in die hele brief, -en je kunt er ook bij die andere brieven van Paulus bijvoorbeeld aan denken-, telkens weer zit daar die lijn in, de lijn van de Catechismus: grootheid van de ellende, verlossing en het dienen van God.

Dat was even ter inleiding.

Het wonder, broeders en zusters, is waar, dat als je gelooft in Jezus Christus, als je Hém erkent als je Heere, -betekent dat HÍj het over je te zeggen heeft-, dan ben je werkelijk **vrij van** de macht van de satan.

Dat betekent dat de satan niks meer over je te vertellen heeft.

Dat betekent ook dat de zonde niet langer bepaalt op welke manier, of hóe je leeft.

En het laatste dat is, dan is de dood niet het bittere einde, maar dat is de deur naar het betere leven, het leven bij, en met Christus!
Satan, zonde, dood, die hebben afgedaan.

Maar als je gelooft in Jezus Christus. En als je Hem als je Heere erkent, dan ben je dus ook vrij vóór het dienen van God.

Ik las ergens over de 'W' van wedergeboorte.

En dat kunnen de kinderen misschien ook wel onthouden.

Wat is eigenlijk de letter W?

De letter W, dat zijn eigenlijk twee V's achter mekaar aan. Eén, twee, en dan heb je een V-V = W.

En dat is heel mooi te onthouden. De W van wedergeboorte, van dat nieuwe leven, dat heeft alles te maken met de V van vergeving, en de V van vernieuwing.

En dan heb je ze mooi bij elkaar.

Het is nooit alleen maar vergeving.

Dat leren kinderen al als ze klein zijn.

'Ik ga slapen ik ben moe, schoon mijn zonden vele zijn, maak om Jezus wil mij rein.'

Prachtig.

Maar eigenlijk hoort daar nog iets bij. Namelijk ook, -en ik weet niet hoe dat in dat gebedje kan-, maar daar hoort ook bij: 'Heere maakt U mij ook weer geschikt om vóór U er te zijn, om als Uw kind te leven.'

De Catechismus in ZONDAG 32, die benadrukt heel sterk, je hebt aan de ene kant dat wonder van het verlossingswerk. Dat heeft de Here Jezus Christus állemaal gedaan. Maar ook dat vernieuwingswerk, door de Heilige Geest, dat is óók cadeau van Jezus Christus.

Altijd weer mag je dus doordenken: 'waarom, waarvoor ben ik bevrijd? Gered, verlost?'

Om te dienen!

Om het normale leven, en normaal dat is: 'naar de norm', dat is zoals Christus het wil.
Om het normale christelijke leven te gaan leiden.

Misschien weet je dat nog wel, je hebt kindsoldaten gehad indertijd in Afrika, heel veel. Dat waren jongetjes van een jaar of 7, 8, die werden bij de ouders vandaan gesleurd en dan kregen ze zo'n Kalasnikov, zo'n dik schietgeweer, en dan werden ze opgeleid om andere mensen maar dood te gaan schieten.

Als zo'n kindsoldaat werd gered, dan was het om weer gewoon, om weer normaal kind te kunnen zijn.

(Voor zover dat in zo'n situatie nog mogelijk was, want die kinderen waren natuurlijk helemaal kapot gemaakt.)

Maar het is altijd, 'om te...'

Verlost, om te...

Christus als uw Heer, Die is naar de hemel gegaan, om u te bewerken met en door Zijn

Heilige Geest, via Zijn Woord.
En dat heeft alles te maken met boven.
Met het dienen van **God!**

En dan mag je daarbij zeggen: dat is het dankbare dienen.

Kijk, wij hebben die afkorting, E-V-D, ellende, verlossing, dankbaarheid.
Maar, maak er ook maar van: ellende, verlossing, **dankbaar dienen**.

Want dankbaarheid is ook zo'n lastig iets, hè.

Mensen die vieren hun verjaardag, 'ja, ik ben heel dankbaar, dankbaar dat ik nou zoveel jaar ben'. Maar wat betekent dan eigenlijk dankbaarheid?

Dat betekent bijvoorbeeld dat je dan in je gebed tegen de Heere zegt, 'Heere ik dank U voor alles wat U gegeven hebt'.

Maar het blijft zo vaak bij woorden. Of bij een gevoel van dankbaarheid.

Maar waar de Catechismus, en waar de Bijbel het over heeft, dat is dat dat inhoud krijgt, dat het handen en voeten krijgt, dankbaar **dienen**.

Voor de kinderen op de middelbare school. Die leren niet alleen maar E-V-D. Maar ook S-S-S, Sin, Salvation and Service = zonde, redding en dienst.

Het is, God dienen, op grond van al Zijn genade, en zo lezen we daarover in 1 Petrus 2. En dat is ook altijd weer, -en daarom heb ik uit Exodus 20 ook die twee verzen gelezen-, dat is ook het punt voor dat volk van God, als ze uit Egypte bevrijd zijn. Ja, waarvoor? Om dan de Heere te gaan dienen.

Zij hoeven dat niet bij de HEERE te VERdienen, dat de HEERE goed met hen is.

Nee, de HEERE is goed met hen, en Hij verlost hen uit Egypte. Met de bedoeling dat zij Hem dan uit dankbaarheid gaan dienen.

En Petrus heeft het dan, -dat kun je zien in het kader van priesters die offers brengen uit dankbaarheid, Geestelijke offers wordt het ook wel genoemd. Dat zijn offers die sporen met wat de Heilige Geest wil.

Wat voor offers moet je dan brengen?

Kijk, in het Oude Testament gingen die mensen met een schaapje, of een lammetje, of een geitje, en als ze het heel goed konden doen, dan hadden ze een stiertje bij zich, gingen ze naar de tabernakel, of de tempel.

Wij komen niet meer met 'spul' naar de kerk of zo. Misschien op een dankdag nog eens een keer, maar voor de rest niet.

Maar hoe offeren wij dan?

Dan brengen wij allereerst en allermeeft, onszelf als een offer.

Ons hoofd, dat betekent: als ik denk, dat ik dan denk in overeenstemming met wat de Heere wil.

Mijn hart, mijn leven: dat dat spoort met de dingen van de Heere.
 Mijn handen: dat ik die gebruik op een manier dat de Heere zegt, 'ja'.
 Mijn ogen, mijn tijd, mijn capaciteiten, mijn mogelijkheden, mijn geld.
 M'n alles!

Het offer van, 'Heere God, hier ben ik, zegt U het maar. Hoe wilt U het hebben.'
 'Wilt U ...', dat is ook 's morgens, dat je dat in je gebed mag zeggen, 'Heere, hoe wilt U het hebben. Wilt U mij beheersen door Uw Geest, ook deze dag weer? Wilt U mij inzicht geven in Uw Woord, zodat ik weet hoe ik het moet doen op school, en thuis, en op mijn werk, en overal. Wilt U het zo regelen, bij mij.' -Want ik kan dat vanuit mijzelf niet, dat is de grootheid van mijn ellende, daar komt vanuit mezelf niks van terecht.-
 Maar 'wilt U dat doen, zodat ik met heel mijn hebben en houden, en dan ook nog van harte, niet al mopperend met: "t mot ja wel'. Nee, van harte, overtuigd U dien.'

En dan moet je bij ZONDAG 32 eigenlijk éven terugdenken.

Hoe groot vindt u het wonder, dat Christus jou, en u, heeft bevrijd?

Ja, daar mag je wel een poosje over nadenken.
 Hier niet zo lang misschien, maar neem dat maar mee naar huis straks.
 Hoe groot is nou dát wonder!?
 Christus' wonderwerk van de redding en bevrijding.

Voor iemand die gelooft: geen straf, geen eeuwig oordeel meer. Álle goeds van Christus. Alles wat Hij met Zijn volmaakte gehoorzaamheid verdiend heeft, dat dat overgezet wordt op jouw, op uw naam.

En dan hoop ik dat u van harte zegt: 'wat is dat ongelooflijk geweldig!'

En dan komt de tweede stap daar achteraan. 'Hoe wonderlijk vindt u dat nu, dat Christus u ook vernieuwt door Zijn Heilige Geest'?
 Vindt u dat net zo geweldig, als dat wonder van die redding?
 Of, en dat kan best moeilijk zijn, want voor ons is die hele zaak van vernieuwing soms: 'ja, hoe werkt dat, en hoe merk ik dat. En kan ik dat constateren, dat ik vorig jaar nog maar een beetje vernieuwd was, en dat ik dit jaar al iets meer vernieuwd ben?'
 En allerlei vragen kunnen komen.

Wat je dan vast moet houden bij al die vragen dat is: in het geloof in Jezus Christus, mag ik er zijn vóór God!
 En moet ik er zijn voor Hem!
 Dat is ook Exodus 20. Ik heb jou bevrijd, nou dáárom...

In de komende maanden, -als het allemaal door mag gaan-, dan krijgt u de behandeling van de Tien Geboden. Die hebben stuk voor stuk te maken, 1) met het verlossingswerk van Christus. Wij komen niet uit Egypte, maar wij hebben dat wonder van verlossing van de zonde. En, dan is daar ook, Christus Die vernieuwt, Die die geboden u op het hart wil leggen, telkens weer.

Soms zeggen mensen van, 'is het nou zo nodig, want die ken ik ondertussen wel.'
 Dat zal waar zijn, dat je ze kent. Maar ken je ze tot in de diepte?
 Het is ook niet voor niks dat in Vraag en Antwoord 115 die Catechismus zo heel nadrukkelijk aan de orde stelt: 'waarom moet dat nou zo **scherp** aan de orde komen?'

Want je kunt wel een beetje oppervlakkig over die geboden doen.

'Eer je vader en je moeder'. Ja, dat doe je wel, je vader en moeder eren, dat lukt wel ongeveer. Totdat je door hebt: maar wat heeft dat allemaal te betekenen!
 Dat is niet alleen op een volmaakte manier met je vader en moeder omgaan. Dan kom je erachter dat het helemaal niet lukt, volmáákt met je vader en moeder omgaan...
 Het kleinste kind dat begint er al mee dat hij het makkelijkste tegen zijn eigen mama zegt: 'nee'.
 Mama zegt, 'wil jij het even opruimen?'.
 'Nee'.
 Of: 'doe je de deur even dicht?'
 En dan loop je zomaar weg.

Er zijn heel veel van die dingen, bij oppervlakkig horen die Tien Woorden, ja, dan valt het allemaal wel mee. Maar als ze **scherp** gepredikt worden, en dat moet ook, om Christus te kennen. Als je het scherpe niet ziet, heb je Christus niet nodig.

Die Tien Geboden duwen u naar de Heere Christus toe.
 En denk dan maar even aan Antwoord 87: 'kunnen zij dan behouden worden die in hun goddeloos en ondankbaar leven voortgaan, en zich niet tot God bekeren?'

Dat is een vraag, broeders en zusters, over kerkmensen, over gemeenteleden.
 Dat gaat niet over mensen die nooit een kerk van binnen zien. Kunnen die behouden worden? Hoe verdrietig ook, en hoe ernstig ook, dan is het wel duidelijk.

Nee, dit gaat over mensen van het volk van God!
 Als de instelling van die mensen is: ik leef los van God, en dan wordt het toegespitst op onkuis, afgodendienaars, dat is het zevende gebod, het eerste gebod, het tweede gebod, nog een keer het zevende gebod, het achtste gebod, het negende gebod enzovoort. En dan samengevat: één tot en met tien.
 En als je instelling dan is: 'ik haal mijn schouders op over God, en die hele verbinding met HEM, die Hij tot stand gebracht heeft, dat raakt mij niet. En daar doe ik niks mee.'
 Dan ben je een zondaar die maar doorgaat met zondigen, en dan kom je het rijk van God níet in.
 Dan zet je jezelf daarbuiten.
 En als je je niet bekeert, dan sta je er eeuwig buiten.

Als je een instelling hebt van, 'o, het is mooi dat ik verlost ben, prachtig. Ja, dat heeft de Heere fijn geregeld.' Maar je wilt geen woord horen over dankbaar dienen, dan zet je jezelf er buiten.

Daarom heeft Petrus het over de handel en wandel van mensen, dat ze in dienst van God zijn. Gelovigen die van top tot teen het eigendom zijn van de Heere God. Om ... dan is het weer, om te... Om Hem van harte en gewillig te dienen.

Denkt u in dit verband maar aan Efeze 2, daar gaat het ook over de verlossing, maar dan komt vers 10, daar loopt dat uit op, 'Hij maakt je tot Zijn volk, dat druk is met dankbare dienst, die **Hij** van tevoren al voor elkaar gemaakt heeft.'

Het is niet, dat u nu zélf van alles en nog wat (ja, tuurlijk moet je het zelf doen), maar niet vanuit jezelf, want dat lukt ons niet.

Het is dat je vurig mag bidden om het werk van de Heilige Geest. Want Die is de Machtige, en Díe kan mensen veranderen.

Hoe zouden wij ooit..., neem alleen maar verslavingen. Mensen die verstand hebben van rookverslaving, die weten hoe verschrikkelijk moeilijk dat kan zijn om er af te komen. En sommigen die lukt dat niet eens, die hebben het al tien keer geprobeerd en...

Wij zijn allemaal verslaafd aan de zonde, en als we er zelf af zouden moeten komen, dan komen we er nooit af.

Vandaar, Christus vernieuwt, door Zijn Heilige Geest.

Vrij ván zonde en de macht van de satan.

Nu dan ook: vrij vóór het dienen van God.

Maar het is, -en hou dat vast!- dankzij Christus, door Zijn Geest. Dus in verband met boven, vanuit de hemel. Van boven geboren worden.

2) In de tweede plaats, broeders en zusters, **Christus heeft ons vrijgemaakt voor het dienen van God, ook een dienen in verband met binnen.**

Ik heb dat net al gezegd. Het is onmogelijk om zeker te zijn van je redding als je tegen God in blijft leven.

Je moet altijd dat onderscheid maken tussen: 'blijven doorgaan in de zonde', en, 'je kunt ook vallen in de zonde', dat is heel wat anders. Dat kan wel een hele poos duren.

David viel in die zonde met Bathseba, maar ondertussen duurde dat een hele poos. En pas toen Nathan bij hem kwam, en het Woord van de HEERE tot in zijn hart kwam, tóen die bekering.

Maar, terwijl het dus een hele poos kan duren dat je 'in zonde valt', is dat nog wat anders dan dat je 'in zonden leeft'.

In zonde leven, dat betekent: je zit er helemaal niet mee.

Nee, da's mooi, de Heere ... Dat staat allemaal wel in de Bijbel, maar wat heb je daar nou aan? Je kunt er niks mee!

Kijk, dat is **leven** in de zonde. Je nergens wat van aantrekken. Net doen alsof het verbond niet bestaat.

En als je maar op één punt de dankbare dienst weigert, dan loop je het risico dat je hele geloof, en je hele verbondenheid met God er aan gaat.

Denk maar aan, -dat hebben we niet gelezen-, maar dat staat in 1 Petrus 3. Kun je bidden, als je bezig bent, een bepaalde zonde te koesteren? Van er lekker mee door te gaan.

In 1 Petrus 3 gaat het over die man die niet goed omgaat met zijn vrouw. Kan die dan eerlijk bidden? Da's toch allemaal schijnheilig gedoe.

Denk je dat de Heere dat wil horen?

In de Spreuken staat dat heel nadrukkelijk aangegeven. Als je van de Heere niks aantrekt, dan is je gebed voor de Heere een gruwel!

En het woord 'gruwel' in de Bijbel betekent iets, dat is **zo verschrikkelijk erg**. Dat wil de Heere van geen kant, en daar komt Hij met Zijn oordeel over.

Dus, het kan zomaar zijn dat er in je leven iets is, waardoor je je geloof naar de knoppen jaagt. Dat doe je dan zelf.

Vandaar dat Petrus in hoofdstuk 2 heel gewoon begint met dingen die wij kunnen herkennen.

Dat gaat niet over zaken alleen voor andere mensen. Nee.

'Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij.'

Dan zijn we allemaal aan de beurt!

Slechtheid. Als het erop aankomt, dan willen we allemaal toch graag even slecht zijn, als we er zelf beter van worden.

Alle bedrog. Wie bedriegt nooit een keer? En je er zelf schade van had – 'nou, een klein leugentje om bestwil... Moet toch kunnen?'

Huichelarij. Dat kunnen we allemaal wel, beetje huichelen. Ouderling komt langs, wat zijn we dan opeens vroom. Of, de kinderen zijn thuis, en we hebben net wel onderling ruzie gehad, Maar de kinderen komen thuis, en dan doen we net weer alsof alles koek en ei is.

Afgunst, jaloersheid. Wie is nooit jaloers? Je kijkt om je heen, grote mensen kijken dan naar wat de burens hebben, en kinderen die kijken 'hij heeft dat..., en zij mag dat wel...'

Kwaadsprekerij.

Ik leg dat niet allemaal uit, maar u weet dat wel, het zijn allemaal dingen die zijn zo gewoon in een mensenleven.

Wat verliezen wij op deze punten vaak, zeg het maar zo: een veldslag.

Terwijl we mogen geloven: maar de oorlog is door Christus gewonnen!

Dat is dat heel sterke punt van het Doopsformulier, dat je niet moet wanhopen!

Soms, soms, dan kun je inderdaad de wanhoop nabij zijn.

Want dan was het wéér mis. En dan denk je: laat ik maar ophouden, laat ik ook maar niet meer geloven, want het wordt toch nooit wat...

En dan staat er in het doopformulier: 'nee, **niet** wanhopen juist, maar gericht **blijven** op de Heere Christus. En áltijd weer naar Hem toe. En bij Hém de gerechtigheid zoeken. En vanwege Hem bidden om de Heilige Geest.'

De apostel Petrus die had ook gezegd: 'weg met die zonde', dat heeft alles te maken met het luisteren, en het blijven luisteren, en het doorgaan met luisteren, en het nog weer luisteren, en het nooit ophouden met luisteren.

Het Woord, het Woord moet het doen.

Dan heeft de apostel het over groei. Groei via melk.

Het voorbeeld van een baby'tje. Wat moet een baby'tje hebben? Melk drinken.

Melk is goed voor elk. Ook voor Jan, want hij zingt ervan. Dat mag je daarbij zeggen.

Ja, want van dat Woord ga je zingen. Dat geeft de vreugde van het geloof.

En groei... Ja, wie wil er nou altijd klein blijven? Er is geen kind dat zegt van, nou ik wil wel altijd zo'n ukkie blijven.

Nee, elk kind zegt: 'als ik later gróót ben, dan...'

Ze kijken altijd naar voren, altijd de toekomst in, van groter zijn.

Hebben grote mensen datzelfde verlangen, als het gaat om het groeien in het geloof?

Of vinden we het wel eens goed? 'Nou kan het wel ongeveer...'

Je kunt 70 zijn, 80 zijn, dan mag je nog als oud mens, verlangen naar groei vanwege het Woord.

Er is geen oudere hier, die, als die eerlijk naar dat Woord luistert, kan zeggen, 'nou weet ik het wel'. Nee, hij komt er altijd weer achter, dat daar groei mogelijk is. En wanneer hij of zij met de Heere leeft, dan zal die groei er ook zijn.

En dan kom je er aldoor weer bij uit: 'hé, zo had ik het nog nooit gezien; dit, wat komt dit prachtig uit ...'. Dan wordt het één groot feest.

Als het Woord je hart, je 'binnen' heeft, ja, dan zul je tenslotte ook het rijk van God binnengaan. Je hebt immers ondervonden hoe goedertieren de Heere is. Hier op deze aarde, maar ook in eeuwigheid.

Tenslotte.

3) Christus heeft ons vrijgemaakt voor het dienen van God, een dienen in verband met buiten.

Als je vrij bent van de zonde, dan kun je ook vrij in het leven staan.

Dat is voor gelovigen een heel belangrijk punt.

Want gelovigen zijn op deze aarde nooit echt thuis. Die zijn hier vreemdeling.

Wat wordt er, als je eerlijk gelooft, en dat laat merken, wat wordt er vaak ook tegen je aangekeken: 'beetje vreemd... o, ja, jij doet nog aan de kerk...'. U kent dat wel.

Maar ook al ben je hier op aarde een vreemdeling, je thuis is bij God. En bij Christus.

Maar juist omdat je hier zo vreemd kunt worden aangekeken, komt het erop aan.

Blijf je dan altijd maar binnen in je huis zitten?

Nee, dat kan natuurlijk nooit. Tegenwoordig wel, want we moeten allemaal thuiswerken, heel beroerde situatie. Maar we hebben toch gelukkig nog contacten met allerlei mensen om ons heen.

En we zijn als mensen in de samenleving, zijn wij vrij voor het dankbare dienen van God, onder die mensen.

En wat is dan altijd weer het bijzondere, dat wij een andere instelling, een andere houding, een andere manier van denken hebben.

In ons doen en laten zullen wij heel veel lijken op mensen die van Christus niks willen weten. We gaan allemaal naar de supermarkt. We halen allemaal ons paspoort op het

gemeentehuis. We hebben allemaal kleren aan, en we kopen ze bij dezelfde kledingzaak, noem maar op. Da's allemaal gelijk.

Maar ons denken, en vanuit dat denken ook wel op bepaalde punten ons doen, maar toch vooral dat *dén*ken, dat is zo anders.

En dan schrijft de apostel Petrus in zijn tijd over de situatie: 'hopelijk worden mensen die eerst vreemd aankijken tegen, mensen die eerst tegenstanders zijn, hopelijk worden die nog een keer medestanders.'

Een gelovige is iemand, die goed doet. En dat is iets positiefs.

Het is heel griezelig als je alleen maar weet waar je tegen bent. Dit doe ik niet, en dit mag niet, en dat is verkeerd. Daar kom je er niet mee.

Goed doen.

Het heet niet voor niks, goede werken.

Een christen is niet overal tegen. Maar een christen is gehoorzaam aan God. En heeft respect voor mensen. Heeft respect, wordt ook genoemd, voor overheidspersonen, zolang dat niet strijdt met wat God wil.

Het zijn, en dat komt dan hopelijk aan de orde, het zijn die prachtige Tien Woorden van God, die aan u gegeven zijn om te weten wat dat is, dat vrije leven.

Dat is ook zo'n punt, die Tien Geboden ... Er zijn heel veel mensen die kijken er tegenaan, 'dan mag je dit niet, en dan mag je dat niet, en dat is verboden...'

Probeer eens, vooral aan de hand van de Catechismus, om te kijken hoe positief die zijn.

Kijk, dit betekent het nu, vrij te zijn, dankzij Christus.

Ik vrees God, ik heb ontzag voor Hém.

En ik bewijs Hém eerbied. Met woorden en daden.

Dat is uw voorrecht, waarmee u de week mag ingaan.

Dat u God **dankbaar dient**.

AMEN